

KONKLUZJE PREZYDENCJI KONFERENCJI PRZEWODNICZĄCYCH PARLAMENTÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Sztokholm, 14-15 maja 2010

Uwagi wstępne

1. Konferencja odbyła się w dniach 13-15 maja 2010 w Sztokholmie. W Konferencji uczestniczyli przewodniczący (lub ich przedstawiciele) z 30 izb z 24 państw członkowskich Unii Europejskiej, a także Przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Obecni byli również przewodniczący parlamentów trzech państw kandydujących.
2. 14 maja Jego Wysokość Król Karol XVI Gustaw i Królowa Sylwia przyjęli przewodniczących i sekretarzy generalnych parlamentów.
3. Po wystąpieniu inauguracyjnym przewodniczącego Riksdagu Pera Westerberga, Konferencja debatowała na temat *Traktat z Lizbony i współpraca międzyparlamentarna*. Dyskusja przebiegała w ramach trzech tematów:
  - a. Wprowadzenie do tematu *Komisja Europejska i parlamenty narodowe* wygłosił Maroš Šefčovič, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za stosunki międzyinstytucjonalne.
  - b. Uwagi wstępne do tematu *Fora współpracy międzyparlamentarnej* zaprezentowali Teresa Cunillera, wiceprzewodnicząca hiszpańskiego Kongresu Deputowanych, Gianfranco Fini, przewodniczący włoskiej Izby Deputowanych oraz Jean Bizet, przewodniczący komisji spraw europejskich francuskiego Senatu.
  - c. Po wprowadzeniu do tematu *Wyzwania i oczekiwania w zakresie przyszłej współpracy międzyparlamentarnej*, wygłoszonym przez Pera Westerberga, przewodniczącego Riksdagu, swoje uwagi przedstawił Přemysl Sobotka, przewodniczący czeskiego Senatu.
4. W ramach tematu *Nowe technologie i komunikacja – wyzwania dla parlamentów* poruszano takie kwestie jak rosnące wykorzystanie mediów społecznościowych, wyzwania i możliwości wynikające z zastosowania tych nowych form komunikacji w kontaktach z opinią publiczną oraz wpływ na nasze systemy demokratyczne tych nowych kanałów komunikacji. Wprowadzenie do tematu wygłosił Matthew W. Barzun, ambasador Stanów Zjednoczonych w Szwecji oraz Åke Grönlund, profesor nauk informatycznych na Uniwersytecie Örebro w Szwecji. Po wprowadzeniu, główni mówcy, Ene Ergma, przewodniczący estońskiego parlamentu i Vannino Chiti, wiceprzewodniczący włoskiego Senatu, zaprezentowali, jak ich parlamenty odnoszą się do nowych form komunikacji i mediów społecznościowych. Wymianę poglądów, która potem nastąpiła, moderowała dziennikarka Mia Odabas.
5. Debata w ramach tematu *Nowe technologie i komunikacja – wyzwania dla parlamentów* była uzupełniona praktycznymi pokazami poza salą plenarną, dotyczącymi bieżących rozwiązań przyjętych w parlamentach. Osobna prezentacja została poświęcona doświadczeniom Parlamentu Europejskiego.
6. W trakcie nieformalnej części spotkania w formacie 1+1, przewodniczący omawiali dwie kwestie: *Przygotowania do Światowej Konferencji Przewodniczących Parlamentów* oraz *Kryzys finansowy i konsekwencje dla budżetów parlamentów*.

7. Zastosowano nieco zmieniony tryb postępowania, w celu rozwinięcia formuły Konferencji. Zachęcano do wygłaszania krótkich spostrzeżeń i bezpośredniego reagowania na wypowiedzi, jako uzupełnienie wcześniej przygotowanych wystąpień. W czasie jednego z paneli moderator ułatwiał uczestnikom debatę.
8. Obrady plenarne były otwarte dla publiczności i prasy. Ponadto, po raz pierwszy, opinia publiczna mogła śledzić otwarte części konferencji poprzez społecznościową sieć Twitter, www.twitter.com/eusc2010. Osoby śledzące konferencję mogły wnieść wkład w dyskusję dodając #eusc2010 do swoich tweetów.

Konkluzje prezydencji

Odnoszące się do Traktatu z Lizbony i współpracy międzyparlamentarnej

1. Przewodniczący uznają, że ważne jest, aby parlamenty narodowe, szanując swoje zasady konstytucyjne i tradycje parlamentarne, mogły w pełni wykorzystać zagwarantowane w Traktacie z Lizbony możliwości aktywnego przyczyniania się do dobrego funkcjonowania Unii Europejskiej.

Dotyczące Komisji Europejskiej i parlamentów narodowych

2. Przewodniczący podkreślają wcześniejsze inicjatywy i wysiłki podjęte przez Komisję Europejską w celu ustanowienia i ulepszenia dialogu politycznego z parlamentami narodowymi, zarówno w zakresie monitorowania przestrzegania zasady pomocniczości, jak i co do kwestii politycznych.
3. Przewodniczący odnotowują, że wzmocnione kontakty i dialog między Komisją a parlamentami narodowymi są ważne dla kontrolowania spraw UE przez parlamenty narodowe oraz dla przyczyniania się do dobrego funkcjonowania Unii. W związku z tym, odnotowują gotowość Komisji Europejskiej do prezentowania rocznego programu prac w parlamentach narodowych.

Dotyczące forów współpracy międzyparlamentarnej

Ocena i monitorowanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

4. Przewodniczący popierają prośbę COSAC, aby instytucje UE nawiązały dialog z parlamentami narodowymi przy przygotowywaniu i negocjowaniu rozporządzeń regulujących parlamentarną ocenę Eurojustu i kontrolę Europolu oraz, aby parlamenty narodowe otrzymały rozsądny czas na wyrażenie swoich poglądów. Przewodniczący przyjmują z zadowoleniem zapowiedziane dokumenty konsultacyjne Komisji w tym zakresie.
5. Przewodniczący uważają, że należy zorganizować spotkanie międzyparlamentarne – w odpowiednim formacie zapewniającym adekwatną reprezentację, najlepiej z komisji parlamentarnych lub organów odpowiedzialnych za sprawy dotyczące przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – dotyczące mechanizmów oceny i kontroli, jako część procesu konsultacji dotyczących rozporządzeń w sprawie Europolu i Eurojustu. Przewodniczący zwracają się do kolejnej prezydencji KPPUE o działania na rzecz przygotowania takiego spotkania.

Przyszła kontrola parlamentarna europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony

6. Biorąc pod uwagę specjalny charakter wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz rolę parlamentów narodowych w prawidłowym funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przewodniczący podkreślają kluczową rolę parlamentów narodowych w przyszłej kontroli parlamentarnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym WPBiO.
7. Przewodniczący zwracają się z prośbą do kolejnej prezydencji KPPUE o pokierowanie na tej podstawie dyskusją, w celu osiągnięcia porozumienia na następnej Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE.

Przyszła rola COSAC

8. Zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, przewodniczący zwracają uwagę, że art. 10 tego protokołu stwarza możliwość podjęcia dyskusji na temat przyszłej roli Konferencji Organów Parlamentarnych Wyspecjalizowanych w Sprawach Unii (COSAC) i jej składu. W związku z tym potwierdzają, że postanowienia Traktatu z Lizbony zakładają bardziej ogólne podejście do współpracy międzyparlamentarnej, niż to było wcześniej.
9. Biorąc pod uwagę, że coraz częściej sprawami UE zajmują się wyspecjalizowane komisje, gdyż skuteczna kontrola i wdrożenie prawa UE często wymaga ich specjalistycznych kompetencji, przewodniczący uważają, że debaty polityczne nad konkretnymi kwestiami i tematami powinny być podejmowane na spotkaniach lub w ramach innych kontaktów z udziałem właściwych komisji. W tym kontekście podkreślają, że należy rozwijać i wzmacniać kontakty między wyspecjalizowanymi komisjami. W zakresie przyszłej roli Konferencji Organów Parlamentarnych Wyspecjalizowanych w Sprawach Unii (COSAC), przewodniczący będą oczekiwać na rezultaty dyskusji w ramach COSAC, zanim wyciągną w tym obszarze wnioski.

Dotyczące wyzwań i oczekiwań w zakresie przyszłej współpracy międzyparlamentarnej

Koordinacja planowania współpracy międzyparlamentarnej

10. Przewodniczący uważają, że dla zdolności parlamentów do kontroli pracy ich rządów w sprawach UE ważne jest tworzenie sieci regularnych kontaktów i współpracy między parlamentami UE, co z kolei jest niezbędne dla legitymizacji decyzji Unii.
11. Przewodniczący uważają, że dla realizacji w sposób efektywny zintensyfikowanej współpracy międzyparlamentarnej, ważna jest usprawniona koordynacja działań międzyparlamentarnych. Przewodniczący podkreślają, że istotne jest rozwijanie istniejących struktur, w celu sprostania przyszłym potrzebom w ramach współpracy międzyparlamentarnej. Należy unikać dublowania się spotkań i debat. W tym kontekście, przewodniczący zwracają uwagę na dyskusję sekretarzy generalnych na temat rozszerzonego składu trio, jako najważniejszej bazy koordynacji i planowania. Zajmowałoby się ono kwestiami związanymi z kształtem spotkań i koordynacją spotkań organizowanych *ad hoc*.
12. Przewodniczący zwracają się do kolejnej prezydencji KPPUE o dalsze badanie propozycji, aby planować, we współpracy z Parlamentem Europejskim, regularne konferencje dla komisji parlamentarnych zajmujących się sprawami europejskimi, sprawami zagranicznymi i obroną, jak również sprawiedliwością i sprawami wewnętrznymi. Proszą również kolejną prezydencję Konferencji o wypracowanie

rozwiązania dla wzmocnienia powiązania między poszczególnymi składami Rady a parlamentami narodowymi.

13. Przewodniczący zwracają uwagę na ważną pracę przedstawicieli w Brukseli oraz na ich cenny wkład w nieformalną wymianę informacji, w tym na temat zasady pomocniczości.
14. Przewodniczący zachęcają do podejmowania wszelkich inicjatyw skierowanych na ustanowienie standardów dla cyfrowych danych i dokumentów, tak, aby dostęp do informacji o działalności parlamentów i instytucji UE był łatwiejszy i przejrzysty, oraz powierzają Radzie IPEX to zadanie.
15. Przewodniczący przyjmują do wiadomości deklarację o współpracy kolejnego trio – Polska/Dania/Cypr – podpisaną 14 maja w Sztokholmie.

Zmiana zasad podstawowych Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE

16. Prace Konferencji Przewodniczących odbywają się zgodnie z zasadami podstawowymi Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE, przyjętymi na Konferencji w Rzymie we wrześniu 2000 roku. Przewodniczący zwracają uwagę, że zasady podstawowe, po ich przyjęciu, zostały uzupełnione przez osobne uzgodnienia i praktyki. Przewodniczący podkreślają, że istnieje konieczność aktualizacji obecnych zasad podstawowych w ramach debaty nad współpracą międzyparlamentarną, będącą następstwem wejścia w życie Traktatu z Lizbony.
17. Przewodniczący potwierdzają przyjęcie zmienionych zasad podstawowych – „Sztokholmskich zasad podstawowych Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE” – oraz uważają, że Konferencja wniosła cenny wkład w tę zmianę, pomagając zwiększyć przejrzystość funkcjonowania Konferencji, aktualizując zasady podstawowe i włączając dodatkowe uzgodnienia i praktyki, tak aby przyczynić się do efektywnej współpracy międzyparlamentarnej w Unii (w załączeniu).

Odnoszące się do nowych technologii i komunikacji – wyzwania dla parlamentów

18. Przewodniczący zwracają uwagę, że zmiany technologiczne mogą przyczynić się do zwiększenia udziału opinii publicznej i jej zaangażowania w prace parlamentów. W tym kontekście oczekują przyszłej wymiany doświadczeń, a także dyskusji dotyczących nowych form komunikacji i ich wpływu na parlamenty.
19. Przewodniczący zachęcają do wykorzystania nowych technologii na potrzeby spotkań Konferencji, a także innych spotkań międzyparlamentarnych. W tym kontekście, przewodniczący zwracają się do kolejnej prezydencji KPPUE o dalsze badanie wykorzystania wideokonferencji, jako narzędzia komunikacji między parlamentami, w celu kontynuowania dyskusji na kolejnym spotkaniu Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE.

Dotyczące przygotowań do Światowej Konferencji Przewodniczących Parlamentów

20. Konferencja debatowała nad projektem deklaracji Światowej Konferencji Przewodniczących, która odbędzie się w lipcu w Genewie. Światowa Konferencja Przewodniczących powinna koncentrować się na głównych omawianych obecnie tematach, takich jak osiągnięcie Milenijnych Celów Rozwoju, wyzwania związane z globalnym kryzysem gospodarczym i finansowym itp. Jednocześnie przewodniczący

poparli debatę, która rozpoczęła się w ramach Unii Międzyparlamentarnej na temat jej struktury, przyszłej demokratyzacji oraz współpracy z ONZ. Znaczna większość przewodniczących poparła usunięcie paragrafów odnoszących się do roli Unii Międzyparlamentarnej (sekcja D) w tym dokumencie. Kilku przewodniczących, z powodów konstytucyjnych, nie jest w stanie ich poprzeć. Konferencja upoważniła Przewodniczącego Westerberga do poinformowania o powyższym przewodniczącego Unii Międzyparlamentarnej.

Kryzys finansowy i konsekwencje dla budżetów parlamentów

21. Przewodniczący przeprowadzili ważną wymianę poglądów na temat obecnej sytuacji na rynkach finansowych i podzielili się doświadczeniami na temat konsekwencji kryzysu dla parlamentów.

Kolejna prezydencja Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE

22. W imieniu prezydencji belgijskiej, Geert Versnick, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Izby Reprezentantów, zaprosił przewodniczących na kolejną Konferencję Przewodniczących Parlamentów UE 3-5 kwietnia 2011 w Brukseli oraz na spotkanie sekretarzy generalnych 16-17 stycznia 2011.